A°. 1833. N°. 59.

DONDERDAG DEN 25sten JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Den 22 Julij 1833.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is bij Resolutie, dd. 18 dezer, no. 838/790, tot *plaats vervangend Lid* in de Commissie *tot onderzoek naar de ziekte der Melaatschheid*, benoemd: de Heer H. R. VAN NIEHOF.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 14den dezer, de Nd. Am. Brik *Carolina*, Kapt. J. SWIFT, van Boston.

Den 18den, het Rostokker Bark-Schip *die Sorgsamheit*, Kapt. CORDUA, van Amsterdam; Passagiers: de Heeren *T. Cordua*, *A. Hulsen* en *Nickol*.

Den 19den, de Zweedsche Schoener *the Duke of Scandinavij*, Kapt. J. SIMMONS, van Curaçao; Passagier: Mr. *H. R. Haijunga*.

Den 20sten, de Nd. Am. Brik *Marblehead*, Kapt. E. BANGS, van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 11den, het Nd. Am. Schip *Louisa*, Kapt. J. MEHERS; lading: 500 vaten Suiker, 42 balen schoone- en 1 baal vuile Katoen, en 6 kistjes Indigo.

Den 12den, het Schip *l'Auguste*, Kapt. J. J. REMKES; lading: 627 vaten Suiker, 18 balen schoone- en 10 dito vuile Katoen.

Den 17den, het Nd. Am. Schip *Maryland*, Kapt. W. MORRELL, naar Amsterdam; lading: 845 vaten Suiker, 90 balen schoone- en 8 dito vuile Katoen.

Idem, het Schip *William en Henry*, Kapt. M. PARSONS, naar Amsterdam; lading 366 vaten Suiker en 4 balen schoone Katoen.

Idem, het Schip *de Jonge Evert*, Kapt. J. J. KIERS, naar Amsterdam; lading: 200 vaten Suiker.

Den 24sten, het Schip *Hortensia*, Kapt. N. KRAGH, naar Amsterdam; lading: 1167 balen heele- en 128 balen vuile Katoen.

PARAMARIBO, 24 *Julij* 1833. Vervolg van de uittreksel uit de Nederlandsche Staats-Courant van 3 Junij.

OPHELDEREND ARTIKEL.

Tusschen de hooge contracterende partijen is overeengekomen, dat de bepaling nopens het geheel ophouden der vijandelijkheden, begrepen in het 3de artikel der overeenkomst van heden, tevens het Groot-Hertogdom Luxemburg, en het voorloopig door de Belgische troepen bezette deel van Limburg bevat. Het is mede verstaan, dat de Scheldevaart, tot aan het sluiten van het eind-verdrag, vermeld in het gezegde 3de artikel der overeenkomst van heden, plaats zal hebben zoodanig als dezelve bestond vóór den 1slen November 1832.

Het tegenwoordig ophelderend artikel zal dezelfde kracht en waarde hebben als of hetzelve woordelijk was ingelascht in de overeenkomst van heden. Hetzelve zal bekrachtigd, en de ratificatien uitgewisseld worden gelijktijdig met die der gezegde overeenkomst.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche Gevolmagtigden hetzelve hebben geteekend, en met derzelver wapen-cachetten bezegeld hebben.

Gedaan te Londen, den een en twintigsten Mei van het jaar Onzes Heeren een duizend acht honderd drie en dertig.

(*Get.*) (L. S.) DEDEL.
(*Get.*) (L. S.) TALLEYRAND.
(*Get.*) (L. S.) PALMERSTON.

Londen, 23 Maart 1833.

De ondergeteekende, Gevolmagtigde der Nederlanden met eene buitengewone zending, door zijn Hof van volmagten voorzien geworden zijnde, om met de Heeren Gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittannie over eene voorloopige overeenkomst te handelen, bestemd om eenige punten, rakende de betrekkingen tusschen de Nederlanden en Frankrijk en Groot-Britannie, alsmede de aangelegenheden van Belgie, te regelen, heeft de eer hiernevens aan Hunne Excellentien een ontwerp aan te bieden, hetwelk de gezamenlijke voorstellen bevat, die hij gelast is geworden te doen.

Hij vleit zich, dat de vertegenwoordigers der beide Hoven dit ontwerp gunstig zullen opnemen; dat zij daarin een snel en gemakkelijk werkend middel zullen zien om de wedervatting der onderhandelingen over eene finale schikking te verhaasten; dat zij de vredelievende en gematigde bedoelingen, die in dezen nieuwen stap van den Koning, Zijnen Doorluchtigen Meester, doorstralen, erkennen en daarin eene reden te meer vinden zullen, om, overeenkomstig deszelfs wenschen, met den ondergeteekende mede te werken tot bereiking van het heilzame oogmerk, dat het doel zijner zending uitmaakt.

Hij heeft de eer aan Hunne Excellentien de Heeren Gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Britannie de verzekeringen zijner hoogachting aan te bieden.

(*Geteekend*) DEDEL.

Hunne Majesteiten de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, de Koning der Franschen, en de Koning van het Vereenigd Koningrijk van Groot-Britannie en Ierland, tusschen elkander de betrekkingen wenschende te herstellen, zoodanig als dezelve vóór de maand November 1832 bestaan hebben, hebben besloten te dien einde eene overeenkomst aan te gaan, en als hunne Gevolmagtigden benoemd:

Te weten, enz.

Dewelke omtrent de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Terstond na de uitwisseling der bekrachtigingen der tegenwoordige overeenkomst, zullen Hunne Majesteiten de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigd Koningrijk van Grootbrittannie en Ierland het embargo opheffen, hetwelk dezelve op de schepen, vaartuigen en koopwaren, aan de onderdanen van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden toebehoorende, gelegd hebben; en zullen alle de aangehouden schepen, met hunne ladingen, dadelijk vrijgelaten en aan hunne respective eigenaren teruggegeven worden.

Even zoo zal Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden de in Zijne Staten opzigtelijk de Fransche en Engelsche vlag genomene maatregelen intrekken.

Art. 2. Op hetzelfde tijdstip zullen de Nederlandsche krijgslieden, zoo van de Koninklijke zeemagt als van het Koninklijk leger, die thans in Frankrijk terug gehouden worden, in de Staten van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden terugkeeren, met wapenen, bagaadje, voertuigen, paarden en andere aan de korpsen en personen toebehoorende goederen.

Art. 3. In afwachting der sluiting van een eindverdrag, bestemd om Belgie's afscheiding van Holland te regelen, zal er, tot op den 1sten Augustus aanstaande, volkomen wapenstilstand zijn tusschen de troepen van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg en de Belgische troepen.

Art. 4. Gedurende dien wapenstilstand zal de vaart op de Schelde op denzelfden voet plaats hebben als vóór den 1sten November jongstleden.

De Belgische troepen zullen die punten op de beide oevers der Schelde, van of Pijptabak tot beneden het dorp Doel en het Fort Frederik Hendrik, welke zij den 1sten November niet bezet hadden, ontruimen, en aldaar alles op denzelfden voet herstellen waarop het zich op dat tijdstip bevond.

Art. 5. Onmiddellijk na de uitwisseling van de bekrachtigingen der tegenwoordige overeenkomst zal de vaart op de Maas voor den handel opengesteld worden, en, tot zoolang er een definitief reglement te dezen opzigte vastgesteld is, zal dezelfde onderworpen zijn aan de bepalingen der overeenkomst betrekkelijk de Rhijn-vaart, welke den 31sten Maart 1831 te Maintz geteekend is, voor zoo verre die bepalingen op voornoemde rivier zullen kunnen toegepast worden.

De gemeenschap tusschen de vesting Maastricht en de grenzen van Noord Braband, alsmede die tusschen genoemde vesting en Duitschland, zal vrij en onbelemmerd wezen.

Art. 6. De Hooge contracterende partijen verbinden zich, om onmiddellijk de Hoven van Oostenrijk, Pruissen en Rusland uit te noodigen, om zich zonder verwijl met dezelve bezig te houden met het definitive verdrag van scheiding tusschen Holland en Belgie.

Art. 7. De uitwisseling der bekrachtigingen van de tegenwoordige overeenkomst zal binnen tien dagen, of zoo mogelijk vroeger, te Londen plaats hebben.

Londen, den 2den April 1833.

De ondergeteekenden, Buitengewoon Gezant van Zijne Majesteit den Koning der Franschen en Eerste Secretaris van Staat van Zijne Britsche Majesteit voor de Buitenlandsche zaken, hebben de eer gehad, om de Nota te ontvangen, die Zijne Excellentie de Heer Dedel, Buitengewoon Gezant en Gevolmagtigd Minister van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, hun onder dagteekening van den 23sten Maart heeft toegezonden, en die van een ontwerp van overeenkomst, te sluiten tusschen Frankrijk en Groot-Britannie ter eenre en de Nederlanden ter andere zijde, vergezeld ging.

De ondergeteekenden scheppen er behagen in, om het hervatten der onderhandeling door de zending van den Heer Dedel, als een blijk van den wensch der Nederlandsche Regering te beschouwen, om door eene voldoende schikking aan twistgedingen, die slechts al te lang hebben voortgeduurd, een einde te maken; en daar zij zich zelven niet kunnen overreden, dat het voorstel, hun thans door Zijne Excellentie den Heer Dedel gedaan, beschouwd kan worden, den maatstaf der vredelievende gezindheden van zijn Hof te bevatten, vleijen zij zich, dat bij voorschriften zal kunnen verkrijgen, die met den tegenwoordigen stand der zaken meer overeenkomstig, en meer geschikt zijn, om tot de algeheele oplossing der nog tusschen Holland en Belgie bestaande moeijelijkheden te geraken. De algemeene belangen van Europa, zoo wel als de door Frankrijk en Groot-Britannie aangegane verbindtenissen, maken die oplossing noodzakelijk.

Toen de Regeringen van Frankrijk en Engeland, in Januarij jongstleden, onmiddelijk na de ontruiming van het kasteel van Antwerpen, aan het Kabinet van 's Gravenhage eene voorloopige overeenkomst

voorstelden, hadden zij daarmede ook ten doel, om de stellige toestemming van Holland en Belgie in die onbepaalde staking der vijandelijkheden, te verwerven, tot welks handhaving de vijf Mogendheden verscheidene malen verklaard hebben vast besloten te zijn. Door dit doel geleid, stelden Frankrijk en Groot-Britannie voor: eene vermindering der Hollandsche en Belgische legers op den voet van vrede; de voorloopige erkenning der onzijdigheid van Belgie, welke onzijdigheid, als eene blijvende schikking, reeds door alle de partijen, Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden zelfs daaronder begrepen, was goedgekeurd; en eindelijk, eenen wapenstilstand, die tot aan het sluiten van een definitief vredesverdrag tusschen de strijdende partijen duren moest.

Zoodanig eene schikking zou ten volle gestrookt hebben met den geest des vredes, die gedurende den geheelen loop der onderhandelingen de vijf Hoven bezield heeft, en reeds gedurende de maand November 1830 in het protokol n°. 3 zoo krachtig is uitgedrukt.

„Het is," wordt daarin gezegd, „het doel der vijf Mogendheden, om allen geest van vijandschap tusschen de bevolkingen, die op dit oogenblik door eenen betreurenswaardigen strijd verdeeld worden, te doen ophouden, *en geenszins, om de vernieuwing van dien strijd te doen voorzien.*

Dienvolgens achten zij het nuttiger, om den wapenstilstand *onbepaald* te maken;" maar bij het ontwerp van overeenkomst, dat Zijne Excellentie, de Heer Dedel, gelast is geworden voor te stellen, weigert de Nederlandsche Regering, om zelfs voorloopig de onzijdigheid van Belgie te verbiedigen, en dat niettegenstaande die onzijdigheid door de vijf Mogendheden verwaarborgd is; zij verlangt, daarenboven, dat Frankrijk en Groot-Britannie vaststellen, dat Holland de vrijheid zoude bezitten, om den eersten Augustus aanstaande de vijandelijkheden tegen Belgie te hervatten. Zulk eene overeenkomst, wel verre van een pand en voorbode des vredes te zijn, zou de hervatting de vijandelijkheden aankondigen en zelfs bekrachtigen; zij zou gelijk staan met het laten varen van alle de beginselen, die bestendig het gedrag der vijf Mogendheden bestuurd hebben en op hunne plegtigste verbindtenissen inbreuk maken.

Maar deze tegenwerping, ofschoon voor geene wederlegging vatbaar, is de eenige niet, die tegen het voorgestelde ontwerp te maken is.

Volgens het 4de artikel, zouden de Belgen verpligt worden, om plaatsen te ontruimen die binnen de grenzen van Belgie, zoodanig als deze bij het verdrag van November 1831 zijn vastgesteld, gelegen zijn; terwijl de Nederlandsche troepen gemagtigd zouden worden, om voortdurend andere plaatsen, evenzeer binnen dezelfde grenzen gelegen, te bezetten; zoodat de ontruiming van grondgebied slechts van de eene zijde zou plaats hebben, en wel door diegene der beide partijen, aan welke de te ontruimen streken bepaaldelijk moeten toebehooren.

Bij het 5de artikel zou worden bepaald, dat de gemeenschap van Maastricht met Noord-Braband aan de eene, en met Duitschland aan de andere zijde, vrij en onbelemmerd zoude blijven; terwijl er geenerlei bepaling zou worden gemaakt, om de handelsgemeenschap van Belgie met Duitschland, door diezelfde stad Maastricht heen, vrij en onbelemmerd te handhaven.

Ten aanzien van het onderwerp, in het 6de artikel vermeld, blijven de Regeringen van Frankrijk en Groot-Britannie bereid, om die verbindtenissen aan te gaan, welke zij in de door dezelve aan den Baron van Zuylen medegedeelde ontwerpen van overeenkomst hebben voorgesteld.

De ondergeteekenden houden zich overtuigd, dat de Nederlandsche Regering de naauwkeurigheid en juistheid der zoo even ontwikkelde bedenkingen zal erkennen en de noodzakelijkheid gevoelen zal, om Zijne Excellentie, den Heer Dedel, van uitgestrekter volmagten te voorzien.

Doch een naauwkeurig onderzoek van den tegenwoordigen staat der onderhandeling brengt de ondergeteekenden tot de opmerking, hoezeer de geschilpunten, die tusschen Holland en Belgie nog op te lossen blijven, thans vereenvoudigd zijn, en hoe gemakkelijk men zich over derzelver oplossing zou kunnen verstaan. De in geschil geblevene punten bepalen zich toch werkelijk nagenoeg tot de volgende:

1°. Hoe groot zal het bedrag zijn van het op de Schelde te heffen tonnegeld, en op welke plaats zal dit regt voldaan worden?

2°. Welke zullen de schikkingen zijn voor het onderhoud der zeegaten van de Schelde en vóor de instandhouding der tonnen en bakens op dien stroom?

Hoedanig zal de verordening zijn, die aan de schepen, welke dien stroom bevaren, de bevoegdheid zal verleenen, om naar goedvinden loodsen te kiezen, en hoe groot zal het bedrag van het loodsgeld zijn?

3°. Onder welke voorwaarden zullen de Belgen afzien van den ontworpen weg of de ontworpene vaart door Limburg, die hun bij het 12de artikel van het verdrag van den 15den November is beloofd?

4°. Welke wijze van schikking zal voor de verevening van het amortisatie-cyndikaat worden aangenomen?

Hoe belangwekkend en gewigtig deze vraagstukken in verschillende opzigten ook mogen zijn, in vergelijking van de groote staatkundige vraagstukken die reeds beslist zijn geworden, zijn zij toch van zulk eenen ondergeschikten aard, dat het onmogelijk te veronderstellen valt, dat zij niet ten genoege der beide partijen zouden kunnen worden beslist.

Het kabinet van 's Gravenhage heeft door de van zijnentwege aangebodene Nota's en voorgestelde ontwerpen van overeenkomsten bewezen, dat het van zijnen kant bereid is, om in het eind-verdrag zijne toestemming te geven tot de staatkundige onafhankelijkheid van Belgie als een afzonderlijk koningrijk; tot de aan dat koningrijk aangewezene grenzen; tot deszelfs onzijdigheid binnen die grenzen; tot de voorgestelde verdeeling der schuld; tot het gebruik door de Belgen van de binnenwateren, en tot het heffen van één eenig regt als tonnegeld op de Schelde, zonder visitatie of belemmeringen voor de scheepvaart. En kan het dan mogelijk zijn, dat eene zoo verlichte Regering als die van den Koning der Nederlanden, na zich omtrent die belangrijke onderwerpen te hebben verklaard, zich tegen de geuitte bedoelingen van alle de groote Mogendheden tot herstel des vredes zou kunnen verzetten, enkel en alleen, omdat zij over vraagstukken van ondergeschikt aanbelang weigert te onderhandelen?

De ondergeteekenden, overtuigd, dat men zich over de bovenvermelde punten gemakkelijk zou kunnen verstaan, en dat die vraagstukken op eene voor de beide landen voldoende wijze, en zoodanig zouden kunnen worden opgelost, dat alle de Mogendheden die aan de onderhandelingen hebben deel genomen daaraan derzelver goedkeuring zouden kunnen schenken, aarzelen niet, om Zijne Excellentie, den Heer Dedel, uit te noodigen, van aan Zijne Regering volmagten voor de behandeling en afdoening dezer punten met de ondergeteekenden te vragen. Zij koesteren het vertrouwen, dat, indien zij er in mogten slagen, om zich over die vraagstukken zelve te verstaan, er geene wezenlijke hinderpaal zou overblijven, die aan de spoedige sluiting en onderteekening van een definitief vredesverdrag in den weg zou staan.

De ondergeteekenden nemen deze gelegenheid waar, om aan Zijne Excellentie, den Heer Dedel, de herhaalde verzekering hunner bijzondere hoogachting te doen.

(*Get.*) TALLEYRAND. PALMERSTON.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.